

Sami Simonen

Asetun ehdolle Suomen Ilmailuliiton hallitukseen.

Kuka:

Olen 48-vuotias ilmailija Inkoosta. Perheeseen kuuluu vaimo ja kaksi täysi-ikäistä nuorta. Päätöni on toimia Finnair Oyj:ssä lentokapteenina sekä reittikouluttajana. Harrastuksiin kuuluu ultralentäminen, kuntourheilu, omakotitalon ylläpito sekä pienimuotoinen yritystoiminta.

Taustani:

Ilmailu-urani alkoi vuonna 1994 Ilmavoimien LentoRUK 69 kurssilla, jossa Valmet Vinkalla tein ensimmäisen lentoni. Siitä ura vei ilmavoimiin, jossa lensin Hawk kalustolla peruskoulutusohjelmat. Valmistumisen jälkeen suunta kääntyi siviiliin ja aloitin Finnairilla ATR-72 perämiehenä vuonna 2000. Sen jälkeen olen toiminut Airbus 319-321 perämiehenä, MD-11 perämiehenä, Embraer 170/190 kapteenina sekä Airbus 319-321, 330 ja viimeisenä Airbus 350 kapteenina jossa olen myös reittikouluttaja. Kokonaislentokokemus on noin 13000 tuntia, mutta omassa ajatusmaailmassa lentokokemus on vielä pieni, eikä lentäjä ole koskaan valmis.

Olen lentourani ohessa toiminut ammattilentäjien kattojärjestön Suomen lentäjaliitto Ry:n turvatoimikunnassa, Liikennelentäjälähdän päätoimittajana sekä yhdistyksen puheenjohtajana. Edelleen olen yhdistyksen toiminnassa mukana ja vastaan yhdistyksen taloudesta sekä Finnairin lentäjien liiton taloudesta.

Harrastepuolella olen lentänyt erilaisilla ultrakevyt kalustoilla niin maasta kuin vedestä ja minulla on lennonopettajan kelpuutus. Olen myös toiminut urallani Kevytilmailu Ry:n koulutuspäällikkönä Malmilla, vanhoina hyvinä aikoina. Lisäksi olen lentänyt SEP kalustolla joitain tunteja pitäen kelpuutuksen voimassa.

Miksi minä:

Suomen harrasteilmailun turvallisuuden ylläpitäminen ja kehittäminen on ensiarvoisen tärkeää. Suomen ilmailuliitto on tässä merkittävässä osassa tiedon ja osaamisen tuottajana sekä jakajana. Viranomaisen luo raameja toimintaan ja liitto on näissä keskusteluissa mukana. Näissä määräyksissä pitää olla mukana henkilöitä, jotka katsovat asioita sauvan ja penkin välistä. Uhkana on määräysten, sääntöjen, ilmatilajaon tai minkä lentoasian vaan joutuminen kuplaan, joka ei palvele viranomaista eikä harrastajia. Yhteistyöllä pystytään mahdollistamaan ilmailun monien lajien yhdessäelö niin keskenään kuin ammatti-ilmailun kanssa. Uskon, että tässä keskustelussa ja suunnittelussa on minulla hyvä paikka antaa osaamiseni ja siten löytää ratkaisuita, jotka auttavat harrastus- ja ammatti-ilmailijoiden yhdessäeloa. Teknologia tuo uusia asioita ja vempelit myös harrastepuolelle ja innokkuuden kanssa pitää olla myös järkeä mukana. Uhkana on liian tiukka tai liian löysä määräysmaailma sekä riittämätön koulutus uusiin asioihin.

Suomessa on paljon ilmatilaa lentäjille, mutta sen käyttö vaatii lentokenttiä. Valitettava piirre Suomessa on lyhytnäköinen kenttien lopettaminen poliittisin tai lyhyen aikavälin taloudellisin perustein. Olen ollut mukana, kun viimeksi laadittiin Suomen lentoliikennestrategiaa ja jo silloin törmäsin siihen kauhukuvaan, jossa Suomen pikkukaupungit kuihtuvat pois lentokentän lopettamisen vuoksi. Tähän liittyen harrasteilmailu ja peruskoulutus pitää olla helposti saatavilla ja siksi maakuntakenttien infra on tärkeää pitää pystyssä. Harrasteilmailun resurssit ovat kaikilla tiukassa ja tässä Suomen ilmailuliitto pystyy olemaan tukipilari. Sääntömuutosten pureskelu ja viestintä, koulutusohjelmien kehittäminen ja jakaminen auttavat kerhoja toimimaan turvallisesti pienelläkin organisaatiolla. Hyvien ja huonojen toimintamallien esilletuonti, mielekkäät ylläpito- ja jatkokoulutusaiheet aktivoivat myös harrastajia lajista riippumatta ja siten nostavat turvallisuustasoa. Näissä asioissa pystyn antamaan panokseni ja varmistamaan turvallisen ilmailun jatkumisen maailman mullistuksessa.

Inkoo, 27.10.2023

sami.simonen@gmail.com

p.0400-684818

